

Ad § 17.

I den nugældende lovgivning er der kun i visse tilfælde hjemmel til at indkomstbeskatte renter af en båndlagt kapital, når renterne (i stedet for at blive udbetalt til den begunstigede) skal oplægges og på samme måde som kapitalen foreløbig være unddraget den begunstigedes rådighed. Bestemmelsen tilsigter at tilvejebringe almindelig hjemmel for indkomstbeskatning af oplagte renter i tilfælde som de nævnte. Den må ses i sammenhæng med reglen i forslagets § 75, stk. 3, vedrørende formuebeskatningen i sådanne tilfælde, og der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse, hvor der gøres nærmere rede for grunden til, at skattepligten er foreslået pålagt giveren og ikke den begunstigede. Bestemmelsen stemmer med kommissionsudkastets § 13.

Ved bestemmelsen i stk. 2, der er ny, er der tillagt giveren ret til at kræve den del af hans skat, der forholdsmæssigt falder på afkastningen af den båndlagte formue, udredet af oplagt indtægt. En tilsvarende bestemmelse med hensyn til formueskatten er foreslået i § 75, stk. 3. Det vil under ændrede økonomiske forhold for giveren eventuelt kunne blive vanskeligt for ham at udrede den på den båndlagte formue og den oplagte indtægt heraf faldende del af skatten, og det synes naturligt, at han kan kræve denne del af skatten udredet af oplagt indtægt. Samme adgang er ved § 168 tillagt skattemyndighederne i tilfælde, hvor giveren ikke betaler sin skat.

Skatteår og indkomstår.

Til § 18.

De her foreslåede bestemmelser vedrørende skatteår og indkomstår giver i alt væsentligt kun en fastere udformning af de nu gældende regler, hvorefter ansættelsen baseres på indkomsten i det nærmest forud for skatteåret liggende indkomstår. Reglen i stk. 3, 2. pkt., om benyttelse af et andet indkomstår end kalenderåret går noget videre end kommissionsudkastet (§ 14, stk. 3 — bemærkningerne side 83), for så vidt som der også for andre skattepligtige end selvstændige erhvervsdrivende åbnes mulighed for at fravige kalenderåret som regnskabsår; dette gælder dog kun, når særlige grunde taler herfor.

I stk. 4 er det i overensstemmelse med de almindelige decentraliseringsbestræbelser foreslået, at tilladelse til omlægning af indkomståret skal gives af amtsligningsinspektoratet, i København og Frederiksberg af skattedirektoratet, dog således, at ligningsrådet fastsætter de retningslinier, efter hvilke tilladelserne kan gives. Amtsligningsinspektoratets (skattedirektoratets) afgørelser kan indbringes for ligningsdirektoratet.

Den i stk. 5 givne dispensationsbeføjelse for ligningsdirektoratet er navnlig tænkt anvendt i tilfælde, hvor et indkomstår slutter så kort tid efter udløbet af det pågældende kalenderår, at det er muligt for den skattepligtige at fremkomme med selvangivelse så betids, at hans skatteansættelse kan foretages indenfor de normale frister for ligningens tilendebringelse.

De indkomstskattepligtige personer.

Til § 19.

I denne og de følgende paragraffer til og med § 24, indeholdes reglerne om den subjektive skattepligt for fysiske personer.

I § 19 gives reglerne for, hvilke personer der principielt skal anses omfattet af skattepligt med hensyn til al indkomst, hvad enten denne hidrører fra indkomstkilder her i landet eller i udlandet (*fuld skattepligt*). Man har herved henholdt sig — *jfr. nr. 1* — til den gældende hovedregel, at sådan skattepligt påhviler enhver person (uden hensyn til nationalitet), der er fast bosat eller har varigt ophold her i landet. Med hensyn til skattepligten for personer, der opholder sig midlertidigt her i landet, og hvorom regler er optaget i de årlige ligningslove, senest lovbekendtgørelse af 19. december 1952 § 2, foreslås der derimod ret betydelige, modificerende ændringer. De nugældende regler går ud på, at en person, der midlertidigt opholder sig her, bliver skattepligtig, når han opholder sig her i landet ved et skattehalvårs begyndelse, og hans ophold med eller uden afbrydelser har strakt sig over mindst 3 måneder indenfor det forudgående skattehalvår.

Disse regler kan ikke siges at have virket heldigt. Derved at skattepligtens indtræden bestemmes ikke blot af længden af den pågældendes ophold her i landet, men også af hans tilstedeværelse her på tidspunktet for